

ลักษณะของท่านศาสดามุฮัมมัด

นำเสนอเมื่อ : 24 ธ.ค. 2552

ลักษณะของท่านศาสดามุฮัมมัด

“หากว่าท่านเห็น ท่านก็หันไปทั้งตัวไปยังบุคคลที่ท่านพุดด้วย สายตาของท่านมักจะมองต่ำอยู่เสมอ สายตาของท่านมักจะมองไปที่พื้นดินอยู่เรื่อย”

ท่านจะทอดสายตาลงสู่พื้นดินมากกว่าจะมองดูท้องฟ้า ท่านจะเดินข้างหลังบรรดาสาวกของท่านและจะเป็นคนแรกที่ทักทายใครก็ตามที่ท่านมีโอกาสได้พบ ท่านจะสังเกตเห็นสิ่งต่างๆ ตามทางที่ท่านผ่านไป ลักษณะท่าทางโดยทั่วไปจะครุ่นคิดและเศร้าโศกอยู่เสมอ ท่านได้ถูกห่อหุ้มอยู่ในความคิดและการใคร่ครวญของท่านอยู่ตลอดเวลา รสสุลุลลอฮ์เป็นผู้ที่เรียบง่ายไม่โอ้อวด ภาระที่ท่านก็ขยันหมั่นเพียร จะไม่เคยพบว่าท่านอยู่ว่างแม่แต่ที่บ้านของท่าน ท่านจะเขารวมทำมิหฺนะฮฺ(ช่วยงานบ้าน)ของภรรยาของท่าน ทำให้พวกนางหัวเราะด้วยความสุข มีอยู่บ่อยครั้งที่ท่านทำงานเล็กๆน้อยๆของท่านเอง เช่น ซักเสื้อผ้าและปะชุนเสื้อและซ่อมรองเท้าของท่าน ฯลฯ

ท่านจะนั่งเงียบเป็นพักๆและโดยทั่วไปท่านชอบที่จะเป็นผู้รับฟังมากกว่าจะเป็นผู้นำการสนทนา ท่านจะไม่พุดหากไม่มีความจำเป็นหรือไม่มีจุดมุ่งหมาย เมื่อท่านพุดท่านก็จะพุดอย่างเต็มปากเต็มคำ ประโยคของท่านจะสั้นและเต็มไปด้วยความหมาย ท่านจะไซ้ ญาวามีอูลกะลิม (ประโยคการแสดงออกที่มีน้ำหนัก ไม่สั้นหรือยาวเกินไปแต่พอดี มารยาทของท่านดีทั้งไม่ไร้ความเป็นมิตรและไม่แข็งกระด้าง ไม่โอ้อวดนอนตามหรือขาดความสำคัญ ความโกรธของท่านไม่เคยมาจากแรงจูงใจส่วนตัว ท่านจะให้อภัยอย่างไม่มีข้อจำกัดและไม่สนใจการสบประมาทส่วนตัว อย่างไรก็ตามท่านจะแสดงความโกรธอย่างยิ่งให้เห็นถ้าหากว่าเรื่องของหลักการได้รับการเหยียดหยันหรือถูกละเมิด เมื่อท่านมีจิตใจไม่สงบท่านก็จะไม่มีความพอใจจนกว่าเรื่องนั้นจะถูกแก้ไขให้ดีขึ้นหรือได้รับการชำระโทษเสียก่อน แต่ในเรื่องเกียรติยศส่วนตัวและการสบประมาทเล็กๆน้อยๆจะไม่ทำให้ท่านโกรธ และเรื่องเหล่านั้นก็จะไม่ทำให้ท่านต้องแค้นเคืองกับผู้ที่ทำให้ท่านขุ่นเคือง ท่านจะทนกับเรื่องเหล่านี้ได้อย่างเมตตาและอดทน ชาวเบดูอินมักจะกลาวกับท่านอย่างห้าวๆใช้ภาษาที่หยาบคายและไม่เหมาะสม บางครั้งพวกเขาถึงกับดั่งคราของท่านศาสนทูตขณะที่พวกเขาพุดไป แต่ท่านศาสนทูตจะทนกับเรื่องเหล่านี้ด้วยรอยยิ้มที่มีความกรุณา

เมื่อเข้าร่วมในการสนทนา

ท่านมักจะใช้ฝ่ามือทั้งฝ่ามือชี้ไปที่สิ่งนั้นด้วยความประหลาดใจและสนุกสนาน
หากว่าท่านโกรธท่านก็จะมองไปอีกด้านหนึ่ง หากท่านพอใจท่านก็จะมองลงต่ำ
ส่วนใหญ่อารมณ์หัวเราะของท่านมิได้เป็นอะไรมากราวรอยยิ้ม
แต่บางโอกาสท่านจะหัวเราะ จนเห็นฟันของท่าน
ดังนั้นเมื่อท่านหัวเราะจะเห็นแสงเปล่งออกมาเป็นประกายระหวางฟันของท่าน

เมื่ออยู่บ้านท่านจะแบ่งเวลาของท่านออกเป็นสามส่วน ส่วนหนึ่งสำหรับภริยาของท่าน
ส่วนหนึ่งสำหรับพระผู้เป็นเจ้า และอีกส่วนสำหรับตัวท่านเอง
แต่เวลาของท่านนั้นท่านได้ใช้ร่วมกับบรรดาสาวกของท่าน ตอนรับพวกเขา ดูแลพวกเขา
และถามไถ่เกี่ยวกับกิจการของพวกเขา เมื่อบรรดาสาวกของท่านมาหา ท่านก็จะต้อนรับด้วยความเมตตา
รอคอยพวกเขาด้วยตัวท่านเอง ให้บริการและให้เกียรติพวกเขา ท่านจะสอบถามถึงความต้องการต่างๆของพวกเขา
และความพยายามอย่างที่สุดของท่าน เพื่อจะดูว่าความต้องการเหล่านั้นได้รับการตอบสนองหรือยัง
บ่อยครั้งที่ท่านได้ชี้แนะให้บรรดาสาวกทำหรือไม่ให้ทำอะไรซึ่งจะเป็นผลดีต่อพวกเขาด้วยการให้ความผ่อนคลายแก้
ดวงใจและความยากลำบากของพวกเขา
ท่านยังได้ให้บรรดาสาวกบอกท่านถึงความต้องการของบรรดาผู้ที่ไม่สามารถมาบอกด้วยตัวเอง ด้วยการกล่าวว่า

“ใครก็ตามที่บอกกับผู้ปกครองถึงความต้องการของผู้ที่ไม่สามารถบอกกล่าวได้
พระผู้เป็นเจ้าก็จะสร้างและให้กำลังแก่เขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ”

ท่านศาสนทูตซึ่งถูกห้อมล้อมโดยสาวก
รอบๆตัวท่านนั้นเปรียบได้กับจันทร์เต็มเดือนอันสุกใส
และกลุ่มของดวงดาวที่เปล่งแสงอยู่รอบๆในขณะที่รัศมีออกมาสุกใสยิ่งขึ้นพวก
เขาก็เลยมีรัศมีไปด้วย
แบบอย่างการเป็นผู้นำของท่านมิใช่แบบอย่างของขุนนางผู้ใช้อำนาจ
ผู้หมกมุ่นอยู่กับการสร้างภาพของตัวเองและหิบบจยความเข้มแข็งให้ตัวเอง
ท่านมิได้มีรูปแบบของศาสตราจารย์ขี้อิจฉาซึ่งจะระคายเคืองทันทีหากว่านักศึกษา
ของตัวเองโดดเด่นขึ้นมา
นอกจากจะไม่พยายามทำให้สาวกมัวหมองและลดคุณค่าความดีของพวกเขาลงแล้
ว
ท่านศาสนทูตยังได้ยกระดับและพัฒนาพวกเขาอยู่ตลอดเวลาและนำพวกเขาไป
สู่การยอมรับว่าสิ่งใดดีที่สุดในฐานะที่ดีที่สุดและสูงส่งที่สุดสำหรับพวกเขา

(ขอให้อัลลอฮฺทรงอำนวยพรมากขึ้นและมากขึ้นแก่พวกเขาด้วยเทอญ)

ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจอะไรนักที่ไม่มีศานทูตหรือผู้ถือศาสน์ของอัลลอฮฺท่านใดและกษัตริย์หรือเจ้าชายคนใด
จะได้รับความรักความมีเกียรติหรือการเชื่อฟังจากสาวกและสานุศิษย์เท่ากับศานทูตมุฮัมมัด

แม้ว่าโดยทั่วไปท่านจะเป็นคนที่เก็บตัวและใคร่ครวญ
แต่ศาสนทูตมุฮัมมัดก็มีได้เป็นผู้ที่ครุ่นคิดแต่เรื่องของตัวเอง
ในทางตรงกันข้ามท่านเป็นสิ่งที่ชีวิตในสังคมที่มีเสน่ห์ที่แปลกออกไป
ผู้ร่วมงานของท่านเป็นคนอ่อนหวานและผู้ที่มาหาท่านมักจะอยู่ในบ้านของท่านเกินเวลา
ไม่ต้องสงสัยหรือกลายเป็นเพราะความสงบ และความสำราญที่เขาได้รับเมื่ออยู่ในกลุ่มเดียวกับท่าน

นิสัยการอยู่เกินเวลาในบ้านของท่านศาสนทูต
แม้ว่าจะมีห้องอยู่อย่างจำกัดในอาคารส่วนตัวของท่าน ได้กลายเป็นสิ่งที่แพร่หลาย
และท่านศาสนทูตก็อยากที่จะบอกเรื่องนี้
ดังนั้นพระเจ้าจึงได้ประทานโองการของกุรอานลงมาเพื่อตึงตูดความสนใจของบรรดาสาวกในเรื่องความไม่สะดวกและความยากลำบาก

เนื่องมาจากการอยู่เกินเวลาที่เกิดแก่เจ้าของบ้านที่มีความเมตตาอย่างมาก

สังคมอารเบียก่อนอิสลามโดยทั่วไป
โดยเฉพาะสังคมรอบนครยัษริบเป็นสังคมที่ไม่รู้จักความเมตตา
สิ่งนี้พิสูจน์ได้จากการประท้วงอันหยาบประหลาดใจของชาวเบดูอิน
อย่างไรก็ตามนครยัษริบในเวลาที่ท่านศาสนทูตมาถึงนั้น
เพิ่งจะพ้นจากสงครามอันป่าเถื่อนและยึดเยื้อ
อารมณ์ที่ไม่รุนแรงของท่านศาสนทูต ความเมตตาที่แตกต่างออกไป
ความรักความห่วงใยและความกรุณาซึ่งท่านแสดงให้เห็นผลเมืองและสานุศิษย์ของ
ท่านเห็นนั้น ช่างตรงกันข้ามกับประสบการณ์ใดๆ
ที่นครยัษริบเคยมีประสบการณ์มาก่อน
วิธีการที่ท่านใช้ต้อนรับและดูแลพวกเขาในการเข้าพบท่านเป็นการส่วนตัวนั้นทำให้
ให้พวกเขาแต่ละคนรู้สึกว่ามีใครอีกแล้ว
ซึ่งจะเป็นที่รักหรือได้รับเกียรติจากท่านศาสนทูตมากกว่าตัวเขา
นั่นเป็นความยุติธรรมและความเท่าเทียมกันที่พวกเขาได้รับการเลี้ยงดู
ซึ่งพวกเขาได้รับการเลี้ยงดู ซึ่งพวกเขาจะคอยๆ
คุ้นเคยที่จะมองท่านว่าเป็นดังบิดาผู้เป็นที่รักของพวกเขาเอง
เป็นบิดาในอุดมคติและเป็นที่รักยิ่ง
ดังนั้นชาวมุสลิมจึงขึ้นอยู่กับท่านศาสนทูตในการได้รับการสนับสนุนทางด้านวัตถุ
และจิตใจของพวกเขา
และภายใต้การปกป้องและทางนำของท่านพวกเขารู้สึกมีความสุขและสงบ
สำหรับผู้ยากจนสี่สิบ หรือ หกสิบคนของมุฮาญิรูนแห่งอะหลุสส์ฟัฟาห์

นั่นท่านศาสนทูตค่อนข้างจะเป็นผู้สนับสนุนและเป็นผู้ปกครองแต่เพียงผู้เดียว
ท่านได้จัดอาหารและให้ที่อยู่อาศัยไม่ว่าท่านจะมีอยู่เพียงเล็กน้อยแค่ไหนก็ตาม
ความสัมพันธ์อันไม่เหมือนใครระหว่างท่านศาสนทูตและชาวมุสลิมได้รับการบันทึกไว้ใน
โองการของกุรอาน

ซึ่งได้ยกมาอ้างแล้วตั้งแต่ต้นว่าท่านศาสนทูตนั้นมีความใกล้ชิดต่อผู้ศรัทธามากกว่าตัวเองและภริยาของท่านก็กลายเป็นมารดาของพวกเขา ความจริงแล้วได้เป็นบิดาของเด็กๆในนครมาดีนะฮ์ที่ไรบิดา
และได้กลายเป็นเด็กกำพร้าอันเนื่องมาจากสงครามบุอาษ
ด้วยเหตุผลใดก็ตามท่านศาสนทูตคือบิดาของผู้ได้รับความทุกข์จากการขาดผู้ปกครองหรือขาดความรักจากบิดาจนถึง
ที่สุด ความอดทนของท่านในการตอบสนองความต้องการของสาวกของท่านนั้นมีเหลือคณานับ
ท่านจะนั่งฟังพวกเขาเป็นชั่วโมงๆ
โดยไม่เคยแสดงสัญญาณใดๆของความไม่อดทนหรือความไม่สะดวกสบายให้เห็นแม้แต่น้อย
เมื่อยืนมือของท่านออกออกไปทั่วยุทธ
ท่านจะไม่เป็นผู้ปล่อยมือก่อนและท่านก็จะไม่เป็นคนแรกที่จะหยุดการสนทนาหรือหยุดการประชุมนอกเสียจากว่ามี
บางสิ่งบางอย่างที่เร่งด่วนเกิดขึ้น บ่อยครั้งเมื่อท่านวางจากเรื่องบางอย่างที่รุนแรงเด็กผู้หญิงตัวเล็กๆ
ของเพื่อนบ้านก็จะวิ่งเข้ามาในบานของท่านจับมือท่านและเรียกร้องต่อท่านว่าเราไปเล่นข้างนอกกันเถอะ
ท่านศาสนทูตก็จะยอมเชื่อฟังแล้วเธอก็จะหมุนท่านไปรอบๆ เหมือนกับเล่นมาหมุน

ความใจกว้างของท่านที่มีต่อสาวกและพลเมืองแห่งนครมาดีนะฮ์นั้นไม่เคยมีขอบเขต
ไม่เคยมีครั้งใดที่ท่านขอบางสิ่งบางอย่าง
หรือขอการสนับสนุนบางประการแล้วท่านจะไม่ได้รับ
แ่นละนอกเสียจากเรื่องที่อยู่เกินจุดมุ่งหมายของท่าน แม้กระนั้นก็ตาม
ท่านก็จะวิงวอนขออย่างกระตือรือร้นและร้องขอให้แก่บรรดาสาวกของท่าน
และบ่อยครั้งที่การวิงวอนของท่านได้รับการตอบรับอย่างรวดเร็ว
ในบางโอกาสท่านจะสอนพวกเขาถึงการนมาซและการวิงวอนขอที่ได้รับการคัดสรรมาแล้ว
สอนถึงความสูงส่งของพระเจ้าและการขอภัยโทษจากพระองค์
พวกเขาก็จะทำตามแล้วความทุกข์ยากของพวกเขาได้รับการปลดเปลื้อง
วันหนึ่งท่านศาสนทูตได้สวมเสื้อคลุมยาวอันเป็นของขวัญจากต่างประเทศของกษัตริย์
บางท่านหรือเจาชายบางท่าน

สายตาของชาวมุสลิมเบดูอินได้จับจ้องอยู่ที่เสื้อคลุมยาวของท่านพร้อมกับชมเชยความสวยของมันและอยากได้
ท่านศาสนทูตได้ถอดเสื้อคลุมยาวออกมาแล้วก็วางลงอย่างอ่อนโยนบนไหล่ของชาวเบดูอิน
ชาวเบดูอินจึงเต็มตื่นไปด้วยอารมณ์และความรู้สึกขอบคุณ

สำหรับผู้ที่เคยทำอันตรายและต่อต้านท่าน ท่านคือผู้ใจบุญเสมอและให้ภัย
กระนั้นก็ตาม

ถ้าหากเขายืนยันในความเป็นศัตรูและพยายามหาวิธีสร้างอุปสรรคให้แก่การเรียกร้องของพระผู้เป็นเจ้าต่อมนุษยชาติ

และเป็นที่ประจักษ์ชัดโดยไม่มีความสงสัยใดๆว่าจะโน้มเอียงไปสู่การทำลายภารกิจของท่านแล้ว ท่านศาสนทูตจะไม่ตื่นกลัวที่จะเข้าไปจัดการกับพวกเขาตามแต่สถานการณ์จะเรียกร้อง หนึ่งในยุทธศาสตร์ที่ชื่นชอบของท่านก็คือเข้าไปโจมตีพวกเขาจากนอกอย่างเด็ดขาดและรวดเร็ว ถ้าเมื่อทำได้ท่านจะไม่ยอมให้ได้รับความเหยียดหยามหรือพ่ายแพ้โดยฝีมือของศัตรูในสนามรบ

หรือท่านจะไม่ยอมให้ผู้ทีวางแผนทรยศหลุดออกไปหรือไม่ได้รับการลงโทษได้ อย่างไรก็ตามหากว่าพวกเขาลดความแข็งแกร่งลงหรือยอมแพ้ ท่านก็จะให้อภัยพวกเขาโดยทันทีทั้งหมด และอย่างไรก็ตามก็ไม่มีอะไรค้างคา ด้วยวิธีนี้ศัตรูดั้งเดิมของท่านจึงได้กลายมาเป็นมิตรและเป็นผู้ปกป้องตัวท่านได้ดีที่สุด

รูปแบบการใช้ชีวิตของท่านศาสนทูตนั้นเป็นไปตามความปรารถนาและการเลือกของท่านนั่นคือการมีชีวิตอยู่อย่างไม่ฟุ้งเฟ้อ ท่านจะยอมรับของขวัญและความเอื้อเฟื้อจากมิตรและสาวกของท่าน กระนั้นก็ตามหากท่านรู้ว่าของขวัญเหล่านั้นมาจากของทำบุญ ท่านจะปฏิเสธอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตามแม้ว่าท่านจะสงบเสถียรและไม่เสแสร้งแม้แต่น้อยท่านก็มีความคิดสูงส่ง และมีทรรศนะที่สูงเด่นต่อประชาชนและสิ่งต่างๆ เมื่อใดที่เลือกวิถีทางแห่งความสันโดษ ความต้องการของท่านได้ลดลงไปอย่างแท้จริง และอะไรก็ตามที่ท่านมีความรู้สึกต้องการก็เป็นไปเพื่อความกรุณาและเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าของท่าน ท่านศาสนทูตจึงถูกเรียกว่า อัล-มุตะวักกิล(ผู้ไว้วางใจต่อพระผู้เป็นเจ้า)ในความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าท่านรู้สึกว่าคุณมีความพอเพียงในตัวเองแล้ว สำหรับชีวิตที่พร่าพรังไปด้วยความหรรษาและความสะดวกสบายนั้นท่านไม่มีความปรารถนา มีรายงานว่าท่านพบความสุขอันยิ่งใหญ่ในการละหมาดของท่านโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลากลางคืน